

om, at dette Spørgsmaal maa løses. Jeg bygger den paa, at de Konservatives Ordfører i Folketinget, Fru Hauschultz, nærede den samme Opfattelse, idet hun udtalte: „Mellem Jurister er vi saa godt som enige om, at det er uheldigt, at Fuldmyndighedsalderen er sat saa højt som til 25 Aar; det virker i det praktiske, daglige Liv i Handel og Vandel ikke heldigt“. Jeg bygger den paa, at et andet æret Medlem, Ordføreren for Venstre, Hr. Kirk, paa et andet Grundlag udtalte: „Vi maa imidlertid“ — altsaa Venstre — „erkende, at da Fuldmyndighedsalderen i Sønderjylland er 21 Aar, er der, som i Bemærkningerne til Lovforslaget anført, god Anledning til at tage Sagen under Overvejelse, og vi er derfor fra vor Side rede til en velvillig Behandling.“

Naar jeg ser paa disse Udtalelser fra den daværende Opposition, de to nuværende Regeringspartier i Folketinget, Udtalelser, som jeg fuldt ud kan tiltræde, føler jeg mig overbevist om, at Lovforslaget vil faa en god og velvillig Behandling i Udvalget, og saa nærer jeg ogsaa godt Haab om, at Sagen vil kunne løses i Forstaaelse med den højtærede Justitsminister. Thi, som det er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, har vi, saa vidt jeg kan se, den højeste Fuldmyndighedsalder i Europa, og jeg kan ikke tænke mig, at de Danske skulde være saa meget senere udviklede, at det skulde være nødvendigt, at vi netop har den højeste Fuldmyndighedsalder; tværtimod har vi jo tidt gerne villet rose os selv for, at vi var særlig tidlig, godt og stærkt udviklede her i Landet; vi maatte derfor snarest kunne blive blandt dem, der kom længst ned i Fuldmyndighedsalder. Men hertil kommer netop det sønderjydske Spørgsmaal, og det forekommer mig, at det vilde være en mindre venligsindet Handling at sige til alle Sønderjyder mellem 21 og 25 Aar: Ja, vel er I fuldmyndige i Tyskland, men naar I nu kommer tilbage til Danmark, skal I, som er mellem 21 og 25 Aar, vær saa artig igen være umyndige i 3—4 Aar. Jeg synes, at det vilde være en mindre god Velkomst at byde de Sønderjyder, der er i den paagældende Alder, og jeg er altsaa enig med det ærede Medlem, som førte Ordet paa Venstres Vegne i Folketinget, Hr. Kirk, om, at dette bevirker, at vi maa tage velvilligt paa Sagen. Jeg haaber derfor, at førend Sagen forlader Landstinget, skal der kunne blive Enighed derom, og jeg ønsker ikke at sammenblende dette Spørgsmaal med Spørgsmaalet om Valg-

retsalderens Nedsættelse; thi dette Spørgsmaal kan saa fortræffeligt løses for sig uden Forbindelse med det andet. Paa mit Partis og egne Vegne anbefaler jeg altsaa Lovforslaget.

Nygart: Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), udtalte, at Lovforslaget var anbefalet af Familieretskommissionen. Det er ganske rigtigt; det oplyses i Motiverne i Lovforslaget, at Familieretskommissionen har udtalt, at den ikke har noget at indvende mod Lovforslaget, som det er forelagt; det vil altsaa sige, at vi indskrænker os til at nedsætte Fuldmyndighedsalderen fra 25 til 21 Aar. Men jeg maa oplyse, at de Ønsker, der er udtalte fra Ministerens Side og fra min Side og fra flere Sider i Folketinget om, at vi skulde have hele Spørgsmaalet om Myndigheden op til samlet Afgørelse, har Familieretskommissionen ganske bestemt modsat sig i en Skrivelse til Folketingets Udvalg af 8. Januar d. A., idet den mener, at det ganske vilde foregribe dens Arbejde, hvis vi nu begyndte at røre ved dette. Det er disse saglige Grunde, som motiverer mit Partis Modstand mod at gennemføre Lovforslaget, som det foreligger.

Naar det er udtalt saavel af det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) som af det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Poul Christensen), at Spørgsmaalet om Fuldmyndighedsalderens Nedsættelse aldeles ikke har noget at gøre med Valgretsalderen, er jeg taknemmelig for, at dette er kommet frem fra de to ærede Ordføreres Side, thi jeg tvivler ikke om, at hvis vi løser Spørgsmaalet saaledes, at Fuldmyndighedsalderen nedsættes til 21 Aar, vil det fra de Herrers Partiers Side blive benyttet som et stærkt Argument for at gaa ned til samme Alder med Hensyn til Valgretten til Rigsdagen. Vi har før, da der var Tale om at gaa ned til 25 Aar som Valgretsalders, hørt, at der var ingen Logik i, at fuldmyndige Mænd ikke skulde have Valgret. Jeg glæder mig derfor over at kunne slutte mig til de to Ordføreres Udtalelse om, at de to Ting intet har med hinanden at gøre; det er vi fra vor Side enige med dem i.

Steincke: Det forekommer mig, at det var med en noget ejendommelig Argumentation, det ærede 9de tingvalgte Medlem (Nygart) afviste dette Forslag om